

ג'ל'ין 156
סבד
לנדרדור
סבר רבטו
אליעזר פאו
ודילא מודע
פלא יונץ
וועד

אורות פלא

מהורתו של רבינו אליעזר פאו ז"ע, מה"ס "פלא יונץ"
לקט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

ראש השנה תשפ"ה

צוקים בתפלה ביום ראש השנה ויום הקפורים בכלבים תן לנו מזונות,
סליחה וכפרה, ואין מי שקורא לו בתשובה כדי שיחזיר הקדוש ברוך
הוא שכינתו אליו.

וכל איש הירא את דבר השם, לבו ייחיל בקרבו מפחד השם ומחרד גאונא
ויתן אל לבו כי היום יביאו את דין למשפט לפני מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שפט כל הארץ מגופו ומגניו וקמנונו, והוא יוציא כל
מעשה איש, מחייבותיו ותחבוקותיו וכל תלומות לב, ואין צrisk לפניו
לא עדים ולא ראייה, כי הוא הדיג הוא עד והוא בעל הדין.

ויראה ופחד יבואו בו לאמר "מה אעשָׁה כי קום אל וכי יפקד מִה אשיְבָּנו"
(איוב לא יד)? ויפשש בכםשו וברגע קטן עיניו יחו למצו עזונו, מצדו
אלך ורבכה מימינו, וכמעט שעבר על בקעה לאין ובפרט התלויים בלב,
בגנון: "לא תשנָּא את אחיך בלבבך", "לא תקס ולא תתר", "לא תאמץ",
"ולא תקוף את ידך". ועתה: "ליראה את ה", "לא תאהבה אותו", "לכאת
בדרכיו", ועשה ד"ז אהבת לרעך ממוך", שהוא כלל גדול בתורה, והוא
היא שהחריבת ביטנה ועדין לא טהרנו מגניע צרעת - עון שנאת חםם,
ולשונו הרע הקשה מעבודה זרה, גלו עריות, שפיכות דמים (עריכון טו),
ושבעות שאו זהירות נשם לתפליה שהוא בשבעת שאו, בין בלבו
הקדש בין בלבשות הגוזים, ונעל ואונאה וspark וועל, ובטול תפנות
וברכות ומכות, וכיוצא מחרבות קלות וחמורות, כביר מצאה ידנה.

ועל זה ירוו כל הדוזים, האם לך נוצר האדם לעבר על רצון יוצרו חס
ושלום? או שמא הרים והשלום דמשתקיא מיהב ויהבי לאבד חומו להבל
וריק? והלא האדם נדו על כל הרגעים, ותובעים ממנה בפה הזcia כל
רגע, בדכתיב (איוב ז יט): "לא תרפא עד בלע רקי". ועון בטול תורה
עללה על בלבו, על מה אברה הארץ? על עזבם את תורה, ותחלת דינו
של אדם על דברי תורה (שבת לא). וכל שעה וכל רגע שאנו עוסק
ב תורה נקרא חדרון לא יכול להפסיק, וכל שניינו עוסק בתורה נקרא
נעוז, כי דבר ה' בזה.

ובכל יום בת קול יוצאת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה,

לעוזר את עצמו ואת בני גiley רציתו להעתיק דברי קדושים, המקובל האלחי
מזרנו הרבה שלו שערבי מזרחי זלה"ה, הובא בספרו הקדוש נהר שלו
(דף לא) מה שהיה אומר בשעת התקינות, ומה טוב לדרשם ברבים כי
דבריו דברי אלחים חיים, והם בגחלי אש דברים היוצרים מן הלב וגנבים

ללב, כי יתנו האדים את רוחו אליהם, הם נוקבים את הלב עד בית חלב.
זה לשונו: ידוע למיר פשט טעם מצות השופר הוא לעוזר הלבבות
הישנים, כמו שפטב הרמב"ם ז"ל (להלן תשובה פ"ג ה"ד): אף על פי
שתקיעת שופר בראש השנה גוררת הפתות, רמי יש בו, בלוומה, עורי ישנים
משנתכם ונרדמים הקייצו מתרדיותכם, וחפשו במעשיםם וחוירו בתשובה,
ויזרו בוראכם, אלו השוכנים את האמת בהבלי הזמן ושותים כל שניהם
בហבל ויריק אשר לא יועילו ולא יצילו. הביטו לנפשותיכם והיטיבו ברכיכם
ומעליכם, ישב כל אחד דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טוב. ויתחרט
על בטול תורה ומעוט מצות ומעשים טובים, ועל אשר לא טוב עשה. ולא
על מעשיהם של שנה שעבירה לכה, אלא על מעשיהם של כל ימי שניינו גם
על כל גלגוליהם שעבראג על הכל ביא האלחים במשפט.

וכו עתה, היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו! נחפשה דרכינו ונחקרה,
בי חן בעונתינו שלחה אמונה זו בפה ובפה שנים ובות (והצדיק אבד
לכטוריוניתא). וכך כל מגמת פנינו בתפלתינו תהיה בכוונה שלמה לפדות
את השכינה וניצוצי הקדשה מהגלוות ולתברא בית אסורים דילה, כמו
שחתוב בתקוניהם (תקון) על הפסוק (שםות ב יב) "זיפן מה וכמה" אי אית
מן דיתער בתיקתא לתרברא בית אסורים דילה "לאמר לאסורים צאו"
(ישעה מט ט)? אי אית מאן דקרא לה בתיקתא דיזחיר קדשא בריך
הוא שכינתא לנבה? אלא בלהזון צוחין באלוותין ביומא דראש השנה ויום
הकפורים בכלבון הוב נא מווגי סליחה וכפרה, כתבנו לחים, ואנו עז
פנים וכו', ולית מאן דקרא לה בתיקתא דיזחיר קדשא בריך הוא שכינתא
לנבה. [תרגום = האם יש מי שמתעורר בתשובה לשבר את בית האסורים
של השכינה "לאמר לאסורים צאו"? האם יש מי שקורא להקדוש ברוך
הוא בתשובה כדי שיחזיר הקדוש ברוך הוא שכינתו אליו? אלא בלב

ולכן עת להננה ושות רצון להתחנרט חרותה נמורה על כל אשר נואלנו ואשר חטינו בכלל ובפרט, ולקבל כל אחד ממנו לשוב מאיזה עוז שבייד, ואל יפחט כל אחד מפניו מלשוב מאיזה חטא כל או חמות, כי בזו זוכה להיות צדיק בעל תשובה, וכבריע את עצמו ואת כל העולים לך זכות.

וכתבו הראשונים שמי שלא שב בתשובה באותם הימים שקדם ראש השנה, ונכתב ונחתם בראש השנה בין הרשעים, שאם הרהר בתשובה באותו יום באבויו, יקרע רע נור דין וכתב בספר החיים, יונ שער תשובה פתוחים, בדתיב (שעה נה ו) "דרשו ה' בהמצוא".

וככל מגמת האדים בתשובה ותפלותיו תהיה על גלאת השכינה ועל חרבו בית קדשו ותפארתו, כי כל דור שפָא נבנה בית המקדש בימיו - אבל נחרב בימי ירושלמי יומא פ"ה א), ובפרט בדור זה שכלו כל הקאנין ואיל הדר תלי אלא בתשובה, לו ונשובה, לכ רך דברי הרב הkadosh ז"ל. עיניך הרזאות, כי עקר גדול לקביל לשוב מאיזה עוז שבייד, אבל אין איש שם על לב, כי חזושים שפָא יוכלו עמה, אבל חיבא רמיה עלה לקביל כל נור ולעמד על המשמר בכל פחנו וזה אללה'ים יערן, כי הבא לטהר מקיעין אותו כו' השמים (שבת קה).

ואשריהם ישראלי רם בכולם בשני ימים לא פסקו פמיהו מגרא, וקורין את התהילים, ויש שקורין אותם שתי פעמים, שנמצא שקורין שי' מזמורים במניין "כפר", אבל ידוע מאמר רבותינו ז"ל (טור אור"ח סי' א):

טוב מעט בכוונה מהרבות בלא בונה.

ובכל מקום שישואל בתפלה "חימ", מלבד שיש סודות עמוקים דקאי על השכינה ועל יציבות הקדשה, עוד בה יכון על חי הנפש שיהיא חי מוגיש בריאות ואהבת השם כל הימים, גם על חי הגזע יכון שרוצה לחיות כדי לעבד את בוראו ולהשלים תקוון נפשו רוחו ונשמה, שלא יהא צער וכעס לקיים כלב בריך הוא ושכינה בעבורו, ועל בונה זו ציריך לבקש מaad על חי הנוף, כי יפה שעה אחת של תורה ומיעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, וזה יהיה בונתו באמרו "ברנו לחיים וכו' למען אללים חיים". דוק והעמיק והארך בזוה, כי זה כל האדם.

ואפלו היושב בטל נקיין לכך מארבע בתות, וכל שפנו נשח שיחה בטלה שהוא בעיטה (יום יט), דתיב (דברים ז ז): "וזדרת בס" ולא בדברים בטלים, ובתיב (מלאכי ב יז): "הונעתם ה' בדבריכם", ובתיב (עמוס ד יג): "ומגיד לאדם מה שחו", אפלו דברים שאין בהם ממש בכתבים ונgrams לפניו ביום הדין (הנזה ה), אויל לאויה בושה, אויל לאויה כלמה.

וככל שפנו הנטל בעינו ארבע בתות, הפוגמים בכל ארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשרה, דהינו: ליאנים, חנפים, שקרים, מספרי לשון ערע. וכל חטא והטה הוא קוץ מכאוב לשכינה, ומתוך בית אסורים דילה ומוסיף מכאוב על מכאובייה, ומה הלשון אוומרת: קלוי מראשי וכו', הגמול זה קייתי אויל כי בני יצאנגי צעקה העודה - "נתני ה' בידי לא אובל קום" (איכה א יד).

וישק התורה שמתכו לשים קדשא בריך הוא ושכינה צריד לשכה בלוי שום פניה, כמו שכתוב בתוקנים: קלא נפק בכל ליליא"ו אמר מה אקדא" (ישעיה מ ז) - זיל ואיקא לנו דישתקלו באוריתא, לסלכא שכינה ולחררא לה בעלה, ולית מאן דיתער לה לנבי בעלה [תרגום] - קול יוצא בכל ליליא"ו אמר מה אקדא"? לך ותאמיר להם שיעסקו בתורה כדי להעלות את השכינה ולהברอร אותה עם הקדוש ברוך הוא, ואינו מי שיעור את השכינה אל הקדוש ברוך הוא, אין מנהל לה ואינו מחייב בירחה, כי הן בענותינו שלחה אמנה.

ועתה עת רצון היא, חזק ונתחזק להכנייע לבנו ולשבוב בתשובה שלמה, כי שער תשובה הימים הם פתוחים ואויה אוחנו מבקשים בהימים זהה, כי בכל עקר תקוון השופר למעלה תלוי בתשובה, והכרח גדול הוא התעוורות הלב בתשובה בהימים זהה, כי אין קול השופר פועל למעלה, אם לא שעולה הקול בהתעוורות הלב בתשובה, ואם לאו הוא בנגן המנגה ואפלו אם יש בידו של אדם חטא מהחטאים המUBEIVIM את התשובה, בנון שהיה סבה להחטיא את חברו, בהתעוורות תשובה ביום זהה גורם לפתח לו שער תשובה, כי שער תשובה פתוחים, והתעוורות תשובה מעט היום, הוא בנגד טרח גדול בזמנך אלה.

הופיע ויצא לאור הספר

דף ידין

על התורה והמועדים

לhashig בחנויות הספרים המוחברות

ספר ההכנה לחודש אלול וימים נוראים

ניתן להשיג במכון "אורות פלא"

ירושלים

טלפון: 02-6413780

לקבלת העloon בדו"ל נא לשולח לכתובות:
orotpele@gmail.com

רחוב מינצברג 5 ירושלים טל. 02-6413780
ורוטפלי@gmail.com | 077-4040720 פקס.